

Da li nam uopće treba referendum?

Nema smisla argumentirati o samom referendumu jer bi se time argumentiralo o izravnoj demokraciji. Ostaje pitanje smisla troška.

40-ak milijuna kuna, koliko košta ovaj referendum. To je svota koju samo jedan od brojnih hrvatskih finih lopova ukrade na tjednoj bazi od svog blesavog naroda. Narod upravo doživljava iskustvo uzimanja svoje sudbine u svoje ruke i bogatuni naravno, strani i domaći financiraju promidžbu koju nažalost mnogi puše (oni koji su PROTIV).

Za DEMOKRATSKI POKUŠAJ HRVATSKIH GRAĐANA DA UZMU STVAR U SVOJE RUKE koliko god mu izvedba financijski koštala, događaj zapravo nema cijene, isto tako kao što nema cijene i jedan od mnogih života palih za domovinu, iako je 1 metak koštao 1 marku.

Dalje, referendumsko pitanje (isključiva prirodnost m/ž veze) je priča za sebe i onaj tko dobro vidi što se ovdje zapravo događa, zna da je i u ovoj gunguli to zapravo sporedna stvar. Opet, nažalost, previše je zavedenih, mislim na one PROTIV.

Dakle, iako se ovdje radi o problemu (definicija braka) koji je već riješen Zakonom o braku, referendum kao događaj treba podržati (i na pitanje odgovoriti: ZA). Pa sve i da se u referendum umeće da se Zemlja vrti oko Sunca a ne Sunce oko Zemlje, to je pravo hrvatskih građana.

Iako pomalo blesavo pitanje pored puno egzistencijalnijih, buđenje naroda treba svakako pozdraviti. Smislu pitanja se ne treba rugati, jer se od nekoga tko se budi iz duboke kome, ne može očekivati izjava o rješenju diferencijalne jednadžbe. Ne treba se zamarati samim predmetom referenduma koliko podršci istome.

Na pitanje odgovoriti ZA jer ova promjena referendumu nikako ne može škoditi, a pobijanje referendumske teze (PROTIV) zapravo škodi narodu gušenjem njegove slobodne volje. Jer PROTIV doprinosi samo tome da se narodu dokaže da referenduma nije trebalo ni biti te da je spičcano 40-ak milijuna kuna, a to manipulatorima naroda odgovara.

Jer što ako vidimo da možemo mijenjati stvari? Što je sljedeće? Da odlučimo ustavom da Todorman vrati ukradeno? Da odlučimo da zastupnici i ministri počnu odgovarati za svoj (nesavjestan i nestručan) rad? To za njih znači otvoriti njihovu Pandorinu kutiju. Ali jedino se stavljanjem natrag na tepih i čupanjem već podmetenog mogu početi rješavati naši duboki državni problemi.

Referendum se treba raspisati redovito, recimo u isto ovo vrijeme na kraju godine, da se pokušava ispraviti sve što se u tekućoj godini pokazalo kao pogrešan put nužan ispravljanja.

Hrvatski građani trebaju u redovitim referendumima odlučiti i sljedeće:

- koliki će porez plaćati,
- u koje namjene (za zdravstvo i školstvo građana ili pak za NATO napade na nepoznate zemlje),
- da li dati autoceste u zakup na 30 godina (zbog trenutnog HAC-ovog duga, nevjerojatno ali jednakog jednogodišnjoj zaradi autocesta, 30:1),
- da li držati ZERP (pljačkanje ribe) sa sadašnjom „iznimkom na zemlje EU“ (dakle trenutno se ZERP-zaštita ribe odnosi na Kineze, Arape, Indonežane, Marsovcu i ostale 3 svjetlosne godine daleke ribarske nacije)
- da li otjerati MMF, itd.

Sami procjenite oko sebe koji od njih su agresivni (nesigurni u sebe), tko je u pravu i sa čime vi možete živjeti. Glasajte prema vlastitoj savjesti, ali se prije toga dobro informirajte o poljedicama vaše odluke jer će nju živjeti vaši potomci.

Održavajmo i podržavajmo sve vrste referenduma jer je to jedini vid slobode naroda a pitanja nek budu mnoga.

Jedno je sigurno, što god odlučili, i tko god misli da je dobio na ovom referendumu, sa njim ili bez njega, vara se, jer dokle god nema barem jednom godišnje referendum o svim pitanjima koji se tiču hrvatskog naroda (a jeli i to skupo il skuplje od plaćanja grešaka?), dragi moji hrvatski građani dok to ne bude tako - svi pušimo.

Hrvatsko građanstvo je u dubokoj komi s obzirom na probleme u kojima se nalazi. Glasanjem PROTIV, gušio bi se očajničko očekivani trzaj malog prsta (svijesti hrvatskih građana), nakon kojeg bi se možda mogli nadati i micanju čitave ruke te možda i konačnom buđenju i nakon toga ukupnom funkcioniranju.

Ukoliko se hrvatski narod ovaj put probudi iz kome, možemo se ubuduće nadati rješavanju još temeljitijih problema. Referendum bi se nakon pobjede opcije ZA lakše održavao kako i treba- jednom godišnje u sklopu svih ostalih glasanja i to odjednom, sa višestrukim pitanjima (na elektronski, moderniji način koji bi bio i jeftiniji).

Zaokruživanjem opcije „ZA“ efikasnije bi se riješili pitanja pokušaja nakaradnog krojenja društva. Ukoliko mislite da je dosadašnja definicija braka Obiteljskim zakonom dostatna (i ja prije tako mislio), varate se. Stavka u zakonu, nevjerojatno, ali istinito, nije dosta. Slažete li se da nikome ne bi škodilo čak i to da u Ustav stavimo i kako se Zemlja okreće oko Sunca i da nije drugačije? Isto se radi i o braku. Zbog loših namjera određenih strana prema našem narodu, mi definiciju braka moramo zaštititi instrumentom jačim od Zakona (Ustavom). Nažalost, ali to je živa istina. Bolje se informirajte pa ćete i sami to vidjeti.

Hrvatski građani, glasajte prema svojoj savjesti.

Stjepan Šuman